

Studiu experimental privind efectul hipoxiei hipobare acute asupra capacității aerobe de efort

Alina Mirela Martoma¹, Simona Tache², Remus Moldovan², Manuela Camelia Mirza²

¹ *Policlinica MAI Brașov*

² *Universitatea de Medicină și Farmacie „Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca*

Rezumat

Premize. Observațiile privind îmbunătățirea performanțelor fizice la șes și la nivelul mării după un antrenament la altitudine, datează din anul 1964 când au avut loc Jocurile Olimpice din Mexic.

Obiective. Cercetările noastre au urmărit capacitatea maximă aerobă la animale în condiții de normoxie normobară, după o expunere acută la hipoxie hipobară, corespunzătoare altitudinii de 1500 și 2500 m.

Metode. Cercetările au fost efectuate pe șobolani albi rasa Wistar, de sex masculin, expuși timp de 48 ore la o altitudine simulată de 1500 m și, respectiv, de 2500 m și supuși pre și postexpunere la efort, prin proba de înot, în condiții de normoxie normobară, imediat și la 48 ore. Expunerea simulată la hipoxie s-a făcut la camera hipobarică cu pompă de vid KB 0016 D, aflată în dotarea Catedrei de Fiziologie a U.M.F. „Iuliu Hațieganu” Cluj-Napoca.

Rezultate. Arată efecte nesemnificative asupra capacității maxime de efort în normoxie la lotul I, după expunerea la 1500 m și creșterea semnificativă a acesteia la lotul II, după expunerea la 2500 m. Efectele sunt de scurtă durată.

Concluzii. Expunerea acută de 48 ore, la hipoxie hipobară moderată corespunzătoare altitudinii de 2500 m influențează favorabil capacitatea maximă aerobă de efort, în normoxie normobară la șobolani. Acest efect favorabil nu se menține în timp, dar ar putea fi utilizat pentru îmbunătățirea imediată a performanțelor în sporturile aerobe.

Cuvinte cheie: hipoxie hipobară acută moderată, capacitate maximă aerobă de efort.